

Ofensiva contra Catalunya

Que hi ha posicions d'incomprensió vers la realitat plurinacional de l'Estat espanyol és un fet més que sabut i d'altra banda irresoluble. Des del segle XVI són nombroses les referències polítiques i literàries que s'esforcen en argumentar el caràcter indòmit dels catalans i com només se'ls pot controlar amb la força, com deia el virrei comte de Villahermosa el 1690, justificant que a Catalunya la monarquia hispànica hi havia de tenir un exèrcit nombrós "no siendo menos necesario que para la defensa del enemigo para que se mantenga esta Provincia".

En cada període de la història s'han manifestat de formes diferents i han tingut nivells de gravetat diferents, però la d'ara té algunes característiques que ens han de preocupar. No em referiré a tots els fronts oberts i tan importants com el de l'Estatut o el del finançament que són essencials en l'àmbit polític, sinó únicament al de la llengua amb la presentació del "Manifiesto por una lengua común", signat per un bon nombre d'intel·lectuals, i al que s'hi han afegit altres persones, entitats i mitjans de comunicació. De fet podríem considerar que aquest és un tema recurrent, que apareix periòdicament, i que després s'apaivaga fins que torni a sortir.

Un dels aspectes que ara el fan diferent és que no només el signen els de sempre, sinó que s'amplia l'abast, amb alguns escriptors de prestigi que poden influir en un públic que ja no és només el de la COPE que ja hi està permanentment predisposat, i alhora que també s'hi apunten explícitament cadenes de televisió com Tele 5. No és cosa d'estranyar-se, però no hi ha dubte que és un salt qualitatiu el fet que no quedi limitat a uns actes i a uns diaris que són els habituals. La televisió té una capacitat d'incidència, de multiplicació, molt superior a la de qualsevol altre mitjà. I alhora s'apela al "proble-

ma" de la llengua, un cop més i de forma demagògica, sabent com és de sensible aquest tema especialment per a les persones més senzilles.

El recurs a referir-se al dret individual d'ús de la llengua materna és el mitjà per intentar afeblir el dret col·lectiu de tot un poble, d'una nació, a preservar allò que és fonamental com a factor d'identitat. Cal tenir en compte que els que ho firmen saben perfectament que a Catalunya el nivell d'ús social del català és cada cop més baix, que molt sovint la llengua habitual del pati de les escoles és el castellà, i que hi ha un clar domini dels mitjans de comunicació també en castellà, sense oblidar en el lleure i en tants altres àmbits.

És per aquest motiu que em sembla que s'ha de dir clarament que no estem davant d'un atac a la llengua catalana, sinó que es tracta d'una autèntica ofensiva contra Catalunya. No els preocupa la dificultat d'ús del castellà a Catalunya perquè no n'hi ha cap, sinó que intueixen que és el manteniment de la immersió en l'ensenyament o el caràcter oficial del català el que pot ser una aportació, encara que feble, al reconeixement d'una identitat pròpia com a país. En una realitat sociològica i política com la catalana qualsevol pas enrere en qüestions de llengua, especialment a l'escola, pot abocar al desdibuixament com a país.

L'objectiu és clar, fer desaparèixer tot allò que pugui contribuir al manteniment de la consciència de comunitat viva, integradora i alhora diferenciada, i que Catalunya vagi esdevenint una variant més de la diversitat de les restes culturals i folklòriques que hi ha dins de l'Estat espanyol.

Jaume Dantí i Riu

Restaurant Paradís Park

Direcció: Srs. Guerrero
Tancat els dimecres

Camí de la Serra, s/n - Tel. 93 844 90 75 - Santa Eulàlia de Ronçana